

иѣнимъ са а; мѣн—мѣ—а; тѣн—тѣ—а. Но, Г. Момчиловъ, предъ общитѣй-тѣ законъ е излишно да казваме „*по добрѣ*.“ А-то е въ новѣятъ ни ѣзыкъ заменено съ чисто е: *има*—име; *клатва*—клетва—проклетъ; *іалъ*—іель—за-іель; *іазикъ*—ѣзыкъ; *пат*—петъ; *видатъ*—видеть—видѣтъ. Прочее и тука трѣбва да се пише е; *ме, те*. Друго е ако вий си штете противъ основниятъ законъ да полагате изятіе. (слѣдва)*)

12. Слѣдъ имена-та (сѣществителни-тѣ), глаголи-тѣ сѣ най важни-тѣ дѣлъ въ ѣзыкъ-тѣ, защото тѣи опрѣдѣляватъ работж-тѣ на подлогъ-тѣ. За туй тѣмъ трѣбваше да се посвети най голѣмо вниманіе. Трѣбваше да оставимъ јединъ пѣтъ до сегашнитѣ опрѣдѣленія, по които глаголи-тѣ ни, групирани въ три спрѣганъа, немаж никаквѣ основж, нито прилично-то мѣсто, което имъ приличе въ наукж-тѣ. Граматика-та на Г. Момчиловъ—за кождо говоримъ—въ много нѣща напрѣдъ, посочила е и тука напрѣдѣкъ, и колко и че не достигнѣла пожеланжтѣ цѣлъ съврѣшено, пакъ е показала че и тука стоимъ на практичнѣ безосновностъ, и че е врѣме да потрѣсимъ теоретичнѣ-тѣ основностъ. Спорѣдъ туй, ний сметохме за нуждно да влеземъ по дълбоко въ разгледванѣето на глаголи-тѣ.

13. На странж 13 подъ брой 29, а така и на странж 50 подъ брой 68 Г. Момчиловъ въ умованія-та си за глаголи-тѣ прилага при тѣхъ и дума-та *залогъ*. На тѣзи залози, азъ мислѣж, чи е минжло врѣмето и отистина не можемъ да имъ проумѣемъ значенѣ-то, а още по малко потрѣбж-тѣж. Да ли не можеше да се каже: глаголи-тѣ сѣ *срѣдни*, *дѣйствителни* и *страдателни* и тѣй да се избѣгне средовечниа *залогъ*, който, употребенъ, е само једна ненуждна, при туй затрудителна споредностъ за ученици-тѣ.

14. На странж 57 подъ брой 79 Г. Момчиловъ ни посочва въ глаголи-тѣ три забележителни нѣща: 1) *коренъ*, 2) *окончаніе*, 3) *сврѣска*. „Спорѣдъ туй забележванѣе,“ придава Г. Момчиловъ, „глаголи-тѣ по разлика-та на окончанія-та си на настояще-то ерѣме въ изѣвително (защо въ тѣзи дума г?) *наклоненіе*, дѣлятъ се на три спреженія.“ Но, хвала на Г. Момчиловъ, чи не ся запрѣлъ тука. Той непресечно продлѣжж; а по разлика-та на *сврѣска-та* си подраздѣлятъ се на 10 класи, за които подробно ще са каже слѣдъ *сѣкое спреженіе*, кой класъ на кое спреженіе са отнася. Отъ странж 68—85 Г. Момчиловъ излага тѣзи класи. Но

15. Въ самий-тѣ почетѣкъ Г. Момчиловъ, колко и че захванжлъ добрѣ, паднжлъ въ противословностъ. На странж 63 подъ брой 83 той полага два примѣра: 1. *мыж*, 2. *орж*; на странж 70 още два: 3. *бодж*, 4. *гъж* и по тѣзи четири примѣра ни уиштва да спрѣгаме сички-тѣ глаголи, изложени отъ странж 63—75 въ 7 класи. И тукъ е несполука-та. Какъ би иначе по този законъ—групиранѣе въ класи по *сврѣска-та*—могълъ да посочи, чи глаголи-тѣ *играж* и *умѣж*, *пишж* и *кльж*, *берж* и *мрж* (стр. 69 и 70) иджтъ въ поједини групове? — Тѣзи глаголи, както видиме, иматъ

*) До тукъ отъ тази брошурѣж читатели-тѣ ще намѣрятъ обнародвано въ „Македоніа“ брой 24. 1868.